

Reflexió postelectoral

Sr. Director:

Aquest escrit només vol ser una reflexió en veu alta, fruit dels esdeveniments succeïts després de les eleccions municipals de maig.

Després dels resultats positius per a tots, com sempre, i davant la possibilitat de desbancar l'actual alcalde, els grups que ara formen l'oposició van tenir xerrades, reunions i negociacions més o menys tenses. No hi va haver res a fer, tot excuses: que aquesta no és del poble, que jo no tinc temps, que millor a l'oposició per anar aprenent. Excuses de mal pagador!

Per aquestes raons a partir d'ara desconfiaré d'entrada de les candidatures que s'organitzin per un grup d'amics després d'una costellada. Aquests presumeixen al bar i davant dels familiars de fer i desfer, però quan és l'hora de la veritat i es troben amb dos escons que poden ser decisius tanquen files incapaçs d'afrontar les possibles responsabilitats que se'ls presenten.

Realment, jo que els vaig votar, em sento realment estafada. Per què ens trobem davant d'aquest panorama tan descoratjador, que a la llarga et fa dubtar de tot?

La majoria de candidatures independents, que es formen a darrera hora, no tenen un recolzament tècnic de partit que els doni suport i es veuen aclaparades pels esdeveniments que les desborden. Com a conseqüència, no saben com administrar la confiança que els ciutadans il·lusos com jo els hem dipositat. Per això, a l'hora de votar, cal ser molt conscient i reflexionar a qui dones el vot, i més a les municipals, on juguen pressions de tot tipus. A partir d'ara i després d'aquesta desagradable experiència, el meu vot serà un vot útil.

UNA ALPICATINA PERPLEXA